პროლეტარიელებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

გაზეთი გამოდის 1920 წლის 3 ივნისიდან

საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის, საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს და მინისტრთა საბჭოს ორგანო

КОММУНИСТ — ОРГАН ЦК КП ГРУЗИИ, ВЕРХОВНОГО СОВЕТА И СОВЕТА МИНИСТРОВ ГРУЗИНСКОЙ ССР

№ 220 (18462) პარასკევი, 24 სექტემბერი, 1982 წელი ფასი 3 კაპ.

შაბათობა გვიხმობს

სოხუმი. (საკ. კორ. ი. გობეჩია). ქარხანა „სოხუმხელსაწყოს“ კოლექტივმა მხურვალედ დაუჭირა მხარი მოსკოველთა თაოსნობას — მაღალთაყოფილი შრომით აღნიშნონ ლენინური შაბათობა. აქ ყოველი დღე დიდი შრომითი აღმავლობით აღინიშნება. წარმოებული პროდუქცია იგზავნება როგორც საბჭოთა კავშირის, ასევე საზღვარგარეთის ქვეყნების მსხვილ საწარმოებში. ქარხანაში დიდი ყურადღება ექცევა სტანდარტებით გათვალისწინებული ნორმების დაცვას, ხარისხის გაუჯობესებისათვის ბრძოლას. წლიურ რეა თვეში პროდუქციის გამოშვების გეგმა 101,3 პროცენტით შესრულდა, რეალიზაციისა — 101,8 პროცენტით.

„სოხუმხელსაწყოს“ კოლექტივმა თავი გამოიჩინა წარმოების მართვის-ახალი სისტემის ეფექტიანად დანერგვის საქმეშიც. ამჟამად ბრიგადების შორის ფართოდ არის გაშლილი სოციალისტური შეჯიბრება. შედეგებმაც არ დააყოვნა — პირველი ხარისხის პროდუქციამ 98 პროცენტს მიაღწია. გამომუშავებული საშუალო ხელფასი 14 პროცენტით მეტია.

ქარხნის კოლექტივის ერთსულოვანი გადაწყვეტილებაა 18 დეკემბერს შაბათობაში აქტიური მონაწილეობა მიიღოს და მაღალნაყოფიერად იშრომოს.

სსრ კავშირის შექმნის 60 წლისთავის აღსანიშნავი შრომითი ვახტის დღეებში თბილისის № 3 ავტოსატრანსპორტო საწარმოს მშრომელებმა დედაქალაქის ახალშენებლობებზე გეგმის გადაჭარბებით მიიტანეს 110 ათასი ტონა ტვირთი, ამასთან დაზოგეს 35 ტონაზე მეტი ბენზინი და ნავთის საათობი. ეს 1,5-ჯერ მეტია, ვიდრე ამ ორსასისტვირი თარიღის აღსანიშნავ [illegible] ერი ვალდებულებით [illegible] ვალისწინებულ [illegible]

მოსკოვის საწარმოთა მოწინავე კოლექტივების მოწოდებას — მოაწყონ 18 დეკემბერს საბჭოთა სახელმწიფოს იუბილესადმი მიძღვნილი კომუნისტური შაბათობა, აქ პირველმა დაუჭირა მხარი წარმოების ვეტერანმა, უმაღლესი კლასის მძღოლმა დ. ჯავახიშვილმა.

ავტოსატრანსპორტო საწარმოს კოლექტივმა გადაწყვიტა 18 დეკემბერს გადაზიდოს 12.500 ტონა სახალხო-სამეურნეო ტვირთი, შეაკეთოს 3 მანქანა, 1 ამწე.

შაბათობაზე გამომუშავებულ ფულს მთლიანად გადარიცხავენ მეთერთმეტე ხუთწლედის ფონდში.

დავიჭიროთ ზამთრის თადარიგი

ეფექტიანობა ძალაში შედის და ზამთრის მოახლოებას გვაგრძნობინებს. თადარიგიანი მეურნე მის შესახვედრად ამთავითვე შეუდგება სამზადისს, რადგან ამას ცხოვრების გამოცდილება უკარნახებს. ზამთარი ხომ მკაცრ პირობებს სთავაზობს ადამიანს. ყინვები და დიდთოვლობა არღვევს ცხოვრების რიგმს, დიდ სიძნელეებს და პრობლემებს უჩენს მას, მოუმზადებელს გაჭირში ჩააგდებს ხოლმე. მხოლოდ თადარიგიან მეურნეს შეუძლია გაუმკლავდეს ზამთრის გამოცდას.

ეს ანბანური ჭეშმარიტება ყველას კარგად მოეხსენება, მაგრამ ზოგჯერ იქმნება გარემოება და ამ ჭეშმარიტების შეხსენება აუცილებელი ხდება. ვთქვათ, რესპუბლიკური თუ საკავშირო დაქვემდებარების ზოგიერთმა სანარმომ, მისმა ხელმძღვანელებმა დაუდეგრობა გამოიჩინეს, დროულად არ მოიმარაგეს სან

დაე, მტკიცდებოდეს მეგობრობა

საბჭოთა კავშირ-ინდოეთის მეგობრობის სიმტკიცე არაერთხელ შეპოწმებულია საერთაშორისო მდგომარეობის განვითარების რთულ პერიოდებში. ეს ღირსეულად გაუძლო ყველი განსაცდელს და ნიადაგ ადასტურებს თავის წარუვალ მნიშვნელობას ქვეყნად მშვიდობისა და უშიშროების უზრუნველყოფის საქმეში, ემსახურება ორი ქვეყნის ხალხების ძირეულ ინტერესებს. ეს აღინიშნა, ინდოეთის რესპუბლიკის პრემიერ-მინისტრის ი. განდისა და საბჭოთა საზოგადოებრიობის წარმომადგენელთა შეხვედრაზე, რომელიც 21 სექტემბერს გიორგოთა მოსკოვში.

შეხვედრაზე გამწვანდა სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის პირველი მოადგილე ი. ვ. არხიპოვი. საბჭოთა ადამიანები, თქვა მან, დიდ ინდოელ ხალხს სიმპათიისა და ღრმა პატივისცემის გრძნობებით ეკიდებიან. ი. განდის სახელი ყველა ჩვენგანში უცვლელად იწვევს იმ ტრადიციულ მეგობრობისა და ნაყოფიერი თანამშრომლობის განმტკიცების პროცესის ასოციაციას, რომელიც ჩვენს სახელმწიფოებს აკავშირებს უკვე სამ-ნახევარი ათწლეულზე მეტი ხანია. ლ. ი. ბრეჟნევმა ხატოვნად უწოდა უდიდესი, ფასდაუდებელი კაპიტალი ჩვენს სახელმწიფოებსა და მათ ხელმძღვანელებს შორის არსებულ დიდ ნდობას.

ახლანდელი საერთაშორისო ვითარების პირობებში, როცა ჰორიზონტზე ეა თემობინბრთვული საფრთხის ღრუბლები იქუფრება, საეჭვოა, რომ შეიძლებოდეს გადაჭარბებით შეაფასო მშვიდობის შენარჩუნებისათვის, ახალი ომის თავიდან აცილებისათვის, განიარაღებისა და დაძაბულობის შენელებისათვის, ფართო სახელმწიფოთაშორისო თანამშრომლობისათვის ბრძოლაში სსრ კავშირისა და ინდოეთის ერთობლივი მეცადინეობის დიდი მნიშვნელობა, — თქვა ორატორმა. თანამედროვეობის ყველაზე დიდ პრობლემებზე ორი სახელმწიფოს პოზიციები ემთხვევა ან ძალიან უახლოვდება ერთმანეთს. სსრ კავშირი და ინდოეთი ერთნაირად ისწრაფიან სამდაღმდე გამოიცხონ — ბირთვული კატასტროფის საფრთხე კაცობრიობის ცხოვრებაში.

საბჭოთა ხალხი ემზადება ლენინურად შეზვდეს სსრ კავშირის შექმნის 60 წლისთავს, თქვა შემდეგ ი. ვ. არხიპოვმა. ჩვენ გულწრფელად გვჯერა, რომ ჩვენს ქვეყანაში მოგზაურობისას ი. განდი თვალნათლივ გაეცნობა შესანიშნავ საქმეებსა და მიღწევებს, რომლებთაც საბჭოთა ადამიანები ეგებებიან ამ ისტორიულ თარიღს.

საბჭოთა ადამიანები ხარობენ წარმატებებით, რომლებსაც ინდოელმა ხალხმა მიაღწია სოციალურ-ეკონომიკური გარდაქმნების განხორციელების გზაზე, უსურვებენ მას ახალ მიღწევებს. ინდოეთის ეკონომიკური დამოუკიდებლობის განმტკიცებაში, მის წინაშე მდგომი რთული ამოცანების გადაწყვეტაში დიდმნიშვნელოვანან როლს ასრულებს ჩვენი ქვეყნების თანამშრომლობა, რომელიც ვითარდება ურთიერთხელსაყოფილ საფუძველზე, თანასწორობის, ურთიერთპატივისცემისა და ერთმანეთის საშინაო საქმეებში ჩაურევლობის პრინციპებზე. საბჭოთა ადამიანები დარწმუნებულნი არიან, რომ ჩვენს ქვეყანაში ი. განდის ვიზიტისა და ამხანაგ ლ. ი. ბრეჟნევის მოლაპარაკების შედეგად საბჭოთა კავშირ-ინდოეთის მეგობრობისა და თანამშრომლობის მდიდარ მატიანეში ახალი დიდმნიშვნელოვანი ფურცლები ჩაიწერება, თქვა ორატორმა.

დამსწრენი გულთბილად შეხვდნენ ი. განდის, რომელმაც თქვა:

გულითადი სალამი დამაბარა თქვენთან ინდოელმა ხალხმა, რომელიც თქვენ დიდი კეკეულნის მბრძანებელ არის განსაკუთრებული.

საბჭოთა კავშირი გვეხმარებოდა თანამედროვე ინდუსტრიალიზაციის გზაზე პირველი ნაბიჯების გადადგმისას. ჩვენ გამოვიყენეთ თქვენი გეგმიანი მეურნეობის გამოცდილება.

მივესალმებით საბჭოთა კავშირთან ეკონომიკურ და ტექნიკურ თანამშრომლობას, რომელმაც უკვე მნიშვნელოვანი წვლილი შეიტანა ჩვენს სამრეწველო განვითარებაში. განსაკუთრებით მრავალსაფეხურიანი შესაძლებლობანი ისახება ყველ დარგებში , როგორიც არის ენერგეტიკა, შავი და ფერადი მეტალურგია, ნავთობის ძიება. მინდა მადლობა გადავუხადო ორივე მხარის თანამდებობის პირებს იმ მეცადინეობისათვის, რომ უზრუნველყოფილ ინდოეთ-საბჭოთა კავშირის ეკონომიკური კომისიის მეშვიდე სესიის წარმატება , რომელმაც ჩვენებულად მოაწესა ჩვენი ვიზიტის ეკონომიკური ასპექტი.

ჩვენი ქვეყნების თანამშრომლობა წარმატებით ვითარდება ოც წელზე მეტი ხნის მანძილზე. შეიმჩნევა ის, რაც მიღწეულია წმინდა ეკონომიკური თვალსაზრისით. მაგრამ გამოცდილების გაზიარების პერსპექტივები უფრო ფართო გამოდგა, ვიდრე გვეგონა. მაგალითად, საინტერესო ანალოგია ჩვენს ქვეყნებს შორის. ისინი დაყოფილნი მრავალ რაიონად და დასახლებულია სხვადასხვა ენაზე მოსაუბრე ხალხებით, რომლებიც სძლევენ განსხვავებას სოციალურ სისტემებსა და პოლიტიკურ სტრუქტურებში.

ჩვენი საგარეო პოლიტიკური ურთიერთობის საფუძველია შშვიდობიანი განვითარებისადმი სწრაფვა, ისევე როგორც ჩვენი დამოუკიდებლობის განმტკიცება, თქვა ორატორმა. სულ რამდენიმე წელს გასტანს შედარებითი სიმშვიდის ხანმოკლე პერიოდი, როცა დიდ სახელმწიფოთა შორის სტრატეგიულ საქმეებში დაძაბულობის შენელებამ თავთქოს გზა გაუხსნა ნამდვილი ეკონომიკური და პოლიტიკური თანამშრომლობის ეპოქის. ვაჭაკეთერებთ დამომიდებელი ევროპაში მომხდარი ამბები. დღეს, პირიქით, საერთაშორისო ვითარება მეტად საფალო და ავისმომსწავებელია. შეიარაღების ხარჯები ნიადაგ იზრდება.

კიდევ უფრო შემაშფოთებელია ახალი ტენდენცია, რომელსაც საშინაო არაპირდაპირი შედეგები მოჰყვება შედარებთ სუსტი ქვეყნებისათვის. როგორც დასაწყოთ აზიაში მომხდარმა ამასწინანდელმა ამბებმა ცხადყო, ერთ სახელმწიფოს, რომელიც უარს ამბობს დაემორჩილოს საერთაშორისო ქცევის ნორმებს, შეუძლია დაუსჯელად არაერთგზის დარღვიოს სხვა სახელმწიფოთა ტერიტორიული მთლიანობა. აბსოლუტური დაუსჯელობა, რითაც სარგებლობდა ისრაელი მთელი ამ წლების მანძილზე, როგორც ჩანს, საერთაშორისო ცხოვრების აღიარებული ფაქტი გახდა. საერთაშორისო სამართლის ნორმები ასევე უგულებელყოფ ეკანასკნელ წლებში სამხრეთ აფრიკის რესპუბლიკამ, თავს რომ დაესხა ანგოლასა და მოზამბიკს. ეს ამბედნი მოგლენებია.

მიეესალმებით საბჭოთა კავშირის საშვიდობო ინიციატივებს იმის კეალობაზე, თუ როგორ ბრდება გაგება საფრთხისა, რომელსაც შეიძენ მოჰყვეს ბირთვული ომი მთელი კაცობრიობისათვის, მსოფლიოს ბევრ ქვეყანაში სულ უფრო მეტი ადამიანი, კლასობრივი კუთვნილებისა და პოლიტიკური შეხედულებების მიუხედავად, უეჭრს მხარს შშვიდობას.

ურყევია მიუმხრობლობის მარცხობისადმი ჩვენი ერთგულება; ჩვენ ვისწრაფთ განვამტკიცოთ მისი შეკავირება და თავდაპირველად გამოცხადებული მიზნების ერთგულება. ინდოეთმა, კერძოდ, ბევრი რამ გააკეთა იმისათვის, რომ შეენელებინა დაძაბულობა დასავლეთ და სამხრეთ-დასავლეთ აზიასა და ინდოეთის ოკეანის რაიონში. ჩვენ წამოვაყენეთ ავრეთვე მთელი რიგი ინიციატივები, რომლებმაც უნდა გაიუჯრმესოს ურთიერთობა ჩვენს მეზობლებთან.

შემდეგ ი. განდიმ აღნიშნა, რომ ინდოეთისა და რუსეთის ერთმანეთისადმი ინტერესი ახალი რიგია. მაგრამ დამოუკიდებლობის განვითარება შემდეგ ჩვენმა განვითარებამ კოლტეტმა განაძტკიცა ეს ტენდენცია.

ინდოეთისა და საბჭოთა კავშირის თანამშრომლობა წარმატებით ვითარდება ყველა ასპექტით.

ი. განდისთან ერთად საბჭოთა ხალხი ეკონომიკურ და ტექნიკურ თანამშრომლობას, რომელმაც უკვე მნიშვნელოვანი წვლილი შეიტანა ჩვენს სამრეწველო განვითარებაში. განსაკუთრებით

ᲗᲐᲕᲘᲡᲣᲤᲐᲚ ᲠᲔᲡᲞᲣᲑᲚᲘᲙᲐᲗᲐ ᲣᲠᲓᲕᲔᲕᲘ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘ

ᲐᲮᲐᲚᲘ სასწავლო წელი პარტიული და კომკავშირული სწავლების, მშრომელთა ეკონომიკური განათლების სისტემაში იწყება მეცადინეობით თემაზე: **„თავისუფალ რესპუბლიკათა ურღვევი კავშირი“.**

საჭირო იქნება მსმენელთა ყურადღება გავამახვილოთ იმაზე, რომ სსრ კავშირის შექმნისა და წარმმატებული განვითარების ყველა ეტაპზე ბოლშევიკთა პარტია იღებდა ჩვენი ქვეყნის ყველა ეროვნების უთანასწორობის დაძლევისათვის, მათი ეკონომიკისა და კულტურის განვითარებისათვის, ლენინური ეროვნული პოლიტიკის თანამიმდევრული განხორციელებისათვის. პროპაგანდისტმა დამაჯერებლად უნდა წარმოაჩინოს ვ. ი. ლენინის განმსაზღვრელი როლი ერთიანი საკავშირო მრავალეროვანი სახელმწიფოს შექმნის თეორიული და პრაქტიკული საკითხების დამუშავებაში, ცხადყოს ხალხთა გამაერთიანებელი მოძრაობის ნამდვილი ინტერნაციონალური ხასიათი.

მეცადინეობაზე ხაზგასმით უნდა აღინიშნოს სკკპ XXVI ყრილობის მიერ დასახულ ღონისძიებათა მნიშვნელობა ქვეყნის სოციალურ-ეკონომიკურ განვითარებისათვის, საბჭოთა ხალხის კეთილდღეობის შემდგომი გაუმჯობესებისათვის. ამ მხრივ განსაკუთრებული როლი ენიჭება სსრ კავშირის სასურსათო პროგრამის შესრულებისათვის გაჩალებულ საერთო-სახალხო ბრძოლას.

დღეს, როცა, ორ საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ სისტემას შორის კიდევ უფრო გამძაფრდა ბრძოლა, საჭიროა განსაკუთრებული ყურადღება დაეთმოს იმპერიალიზმის აგრესიული, ანტიხალხური პოლიტიკის მხილებას, ანტისაბჭოფობიზმის დასაბუთებულ კრიტიკას, ჩვენი პარტიისა და მთავრობის მიერ მიღებული შშვიდობის პროგრამისა და სამშვიდობო ინიციატივების ფართო პროპაგანდას.

ᲛᲘᲦᲬᲔᲣᲚᲘ ᲬᲚᲘᲡ დეკემბერში საბჭოთა ხალხი, სოციალისტური თანამეგობრობის ქვეყნების შრომელები, მთელი პროგრესული კაცობრიობა ზეიმით აღნიშნავენ საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირის — მსოფლიოში პირველი მუშათა და კლეხთა ერთიანი საკავშირო მრავალეროვანი სახელმწიფოს შექმნის 60 წლისთავს. სსრ კავშირის შექმნა და წარმატებული განვითარება იყო დიდი ოქტომბრის საქმის გაგრძობა, ვ. ი. ლენინის იდეების ცოცხალი განსახიერება, ბოლშევიკთა ბრძნული ეროვნული პოლიტიკის პრაქტიკული განხორციელება.

მარქსიზმ-ლენინიზმმა მეცნიერულად დასაბუთა და საბჭოეთის ქვეყნის გამოცდილებამ პრაქტიკულად დაადასტურა, რომ მხოლოდ სოციალისტური რევოლუციის გამარჯვება ქმნის ყველა პირობას ყოველგვარი ეროვნული ჩაგვრის მოსპობისათვის, სხვადასხვა ერისა და ეროვნების ხალხთა ნამდვილი თანასწორუფლებიანობისა და ერთიან საკავშირო სახელმწიფოდ მათი ნებაყოფლობითი გაერთიანებისათვის.

„ჩვენ გვსურს ერების ნებაყოფლობითი კავშირი, — ამბობდა ვ. ი. ლენინი, — ისეთი კავშირი, რომელიც არ დაუშვებდა ერთი ერის არავითარ ძალმომრეობას მეორე ერისადმი, — ისეთი კავშირი, რომელიც დამყარებული იქნებოდა სრულ ნდობაზე, ძმური ერთიანობის ნათელ შეგნებაზე, სავსებით ნებაყოფლობითს თანხმობაზე“. სწორედ თანასწორუფლებიანი სუვერენული საბჭოთა რესპუბლიკების ასეთი ნებაყოფლობითი კავშირი შეიქმნა საბჭოთა ხალხების სრულიად საკავშირო პირველ ყრილობაზე 1922 წლის 30 დეკემბერს.

ერთიანი საკავშირო სახელმწიფოს შექმნაში გადამწყვეტი როლი შეასრულა რუსეთის სფს რესპუბლიკამ, მსოფლიოში პირველმა მრავალეროვანმა საბჭოთა სახელმწიფომ, რომელიც გახდა სსრ კავშირის პირველსახე, ხალხთა გამაერთიანებელი მოძრაობის დაბრაზზი და მაჯრგანიზებელი ძალა.

გასაოცარი სიზუსტით ახდა ვ. ი. ლენინის წინასწარმეტყველება: სოციალური და ეროვნული ჩაგვრისაგან გათავისუფლებული ერები თვითონ არ მოისურვებენ იზოლირებულად ცხოვრებას და მაშინვე დაირაზმებიან რუსი ხალხის ირგვლივ, და რაც უფრო დემოკრატიული იქნება რუსეთის რესპუბლიკა, მით უფრო „ძლიერი იქნება **ყველა ერის** მშრომელი მასების **ნებაყოფლობითი** მისწრაფება ასეთი რესპუბლიკისადმი“.

ბოლშევიკთა პარტია ლენინის მეთაურობით ფართო მუშაობას ეწეოდა მშრომელთა შორის ეროვნულ-სახელმწიფოებრივი მშენებლობის პრინციპების ახსნა-განმარტებისათვის, სხვადასხვა ერისა და ეროვნების ხალხთა ნებაყოფლობით სახელმწიფოებრივი გაერთიანებისათვის. მაგრამ წარსულისაგან მემკვიდრეობად მიღებული დიდმპყრობელური შოვინიზმის, ბურჟუაზიული ნაციონალიზმის, ეროვნული შუოლისა და ურთიერთეფლობლობის გადმონაშთები, წინათ ჩაგრულ ხალხთა ეკონომიკური და კულტურული ჩამორჩენილობა დიდად აფერხებდნენ ერთიანი საკავშირო სახელმწიფოს ერთიანად ფართო პარტიულ მასებში. ასეთი სახელმწიფოს ჩამოყალიბებას დასჭირდა ლენინელთა პარტიის ხუთი წლის დაძაბული ორგანიზაციორული და მოთმინებითი მუშაობა.

ვ. ი. ლენინმა ყოველმხრივ დაასაბუთა საბჭოთა რესპუბლიკების მჭიდრო კავშირის შექმნის აუცილებლობა სოციალისტური მშენებლობის ამოცანების გადაწყვეტად, იმპერიალიზმის ხელყოფისაგან სამშობლოს დასაცავად. ამ კავშირის სიმტკიცის საწინდრად მას მიაჩნდა ერთა ურთიერთობაში სრული თანასწორუფლებიანობისა და ურთიერთნდობის დამყარება, ეროვნული პრაბლემების გადაჭრაში ყოველგვარი გადახრების წინააღმდეგ თანამიმდევრული და შეურიგებელი ბრძოლა.

ცხოვრება მოითხოვდა დამოუკიდებელი საბჭოთა რესპუბლიკების გაერთიანების ისეთი ფორმის შემუშავებას, რომელიც აგებული იქნებოდა მათი ნებაყოფლობისა და სრული თანასწორუფლებიანობის საწყისებზე, უზრუველყოფდა ხალხთა თავისუფალ ეროვნულ განვითარებას. სწორედ ვ. ი. ლენინის გენიამ აღმოაჩინა გაერთიანების ასეთი ფორმა.

ჯერ კიდევ ოქტომბრის რევოლუციამდე მოუთხოვდა ვ. ი. ლენინი რუსეთისა და უკრაინის სახელმწიფოებრივი გაერთიანების შესაძლებლობაზე. ჩვენი პარტიის VII (აპრილის) კონფერენციაზე ბელადი ამბობდა: „ჩვენ გვინდა ყველა ხალხის ძმური კავშირი, თუ იქნება უკრაინის რესპუბლიკა და რუსეთის რესპუბლიკა, მათ შორის მეტი კავშირი, მეტი ნდობა დამყარდება“. ეს აზრი ვ. ი. ლენინმა კიდევ უფრო რელიეფურად ჩამოაყალიბა იმავე წლის მაისში. „ველიკორუსები, — წერდა იგი, — თავაზობენ ძმურ კავშირს ყველა ხალხს და საერთო სახელმწიფოს შედგენას ყოველი ცალკეული ხალხის ნებაყოფლობითი თანხმობით და არა რაიმე, პირდაპირი ან არაპირდაპირი, ძალადობის ხმარებით“.

ოქტომბრის რევოლუციის შემდეგ ვ. ი. ლენინი ხაზგასმით მეუთითებდა, რომ ახალი სახელმწიფო წყობილება, როგორც სხვადასხვა ერის თავისუფალ რესპუბლიკათა ფედერაცია „გამონაგონი, პარტიული ხერხი კი არ არის, არამედ შედეგია თვით ცხოვრების განვითარებისა.“ 1919 წლის იანვარში ვ. ი. ლენინმა აღნიშნავდა, რომ „ახალი ცხოვრების მშენებლობის პროცესში მშრომელები ერთიანდებიან — ჯერ ერთ სოციალისტურ სახელმწიფოდ, შემდეგ კი საბჭოთა რესპუბლიკების კავშირად“.

1922 წლის 26 სექტემბრის წერილში ხალხთა ბელადი აცხადებდა, რომ „ჩვენ თანასწორუფლებიანად ვცნობთ თავს უკრაინის საბჭოთა სოციალისტურ რესპუბლიკასთან და სხვებთან და მათთან ერთად და მათთან თანაბრად შედეგიკონთ ახალ კავშირში, ახალ ფედერაციაში“. ეს იყო ეროვნულ-სახელმწიფო მშენებლობის დარგში მარქსისტული თეორიის

ᲛᲔᲪᲐᲓᲘᲜᲔᲝᲑᲘᲡ ᲡᲐᲜᲘᲛᲣᲨᲝ ᲒᲔᲒᲛᲐ

გაზეთის დღევანდელ ნომერში გამოქვეყნებული ლიტერატურული და პროფესიონ ვ. მერკვილოვის სტატიის გათვალისწინებით პარტიული და კომკავშირული სწავლების, მშრომელთა ეკონომიკური განათლების სისტემაში პირველი მეცადინეობისა და უშიშროებისა და საერთაშორისო ურთიერთობათა ფაქტორად ეროვნული პოლიტიკის ინტერნაციონალური ბუნების ასახვის, ეროვნული ურთიერთობანი ეროვნული ურთიერთობანი ეროვნული ურთიერთობანი

**ᲛᲔᲪᲐᲓᲘᲜᲔᲝᲑᲘᲡ ᲓᲐᲡᲐᲡᲠᲣᲚᲘ

აქ იწყებოდა დიდი მწერალი...

საქართველოში დაიწყო გორკის დღეები, რომელიც ეძღვნება მოთხრობა „მაკარ ჩუდრას“ გამოქვეყნების 90 წლისთავს. ქართველ ვითარებისაგან გაყვითლებული გაზეთი „კავკაზი“, სადაც პირველად დაიბეჭდა მაშინ ჯერ კიდევ უცნობი პაბუკის ალექსი პეშკოვის მოთხრობა, დღეს ძვირფასი რელიკვიად და მოწმობს, რომ საქართველოში, როგორც მწერალი, დაიბადა სოციალისტური რეალიზმის მომავალი ფუძემდებელი ბაქსის გორკი და თვით „რეფოლუციის ქარიშხალს“ არასწორი არ ავიწყდებოდა, რომ საქართველო გაზეთა მისი ლიტერატურული სამშობლო.

თბილისში ჩამოვიდა ცნობილი საბჭოთა მეცნიერების — გორკისმცოდნეების, მწერლების დიდი ჯგუფი, რომელიც მონაწილეობას მიიღებენ ღირსშესანიშნავი თარიღისადმი მიძღვნილი სამეცნიერო კონფერენციის მუშაობაში, გაეცნობიან „მომხიბვლელი მზარის“ მემორიალურ ადგილებს, მონახულებენ ამ ადგილებს, რომლებიც დაკავშირებულია რუსეთის დიდი მწერლის — პეშკოვისა და ლერმონტოვის, ტოლსტოისა და ესენინის და, რა თქმა უნდა, გორკის სახელთან, რომლის ნაბიჯები და სუნთქვა ახსოვთ თბილისს, იმ ქალაქის ძველ მიხვეულ-მოხვეულ ქუჩებს, სადაც, ნიკოლოს ტახონოვის თქმით, „იყუნები, ვითარცა მთიდან“.

მრავალეროვნული საბჭოთა ლიტერატურისა და მეცნიერების წარმომადგენლები ამ დღეებში კიდევ და კიდევ უცხადებენ მადლობას ჩვენს ქალაქს, მთელ ქართულ მიწა-წყალს, რომელიც „პარნასი“ გახდა რუსეთის ბევრი საუკეთესო შეილისათვის, შესანიშნავ ქმნილებებში, რომ უკვდავყვეს ქართველი ხალხისადმი სიყვარული და ძმობა.

საქონფორმი სიტყვას აძლევს შოთა რუსთაველის .სახელობის ქართული ლიტერატურის ინსტიტუტის უფროს მეცნიერ თანამშრომელს **ბ. კირაღვოს**, რომელიც მკითხველებს ესაუბრება, როგორ დაიწერა „მაკარ ჩუდრა“:

ეს იყო ზუსტად ოთხმოცდაათი წლის წინათ. ქალაქში ბინდი ჩამოწყვა. დიდებულად გადმოსცქეროდა მის ქუჩებსა და შესახვევებს ფიქრებში წასული მთაწმიდიდან. სახლების ფანჯრებში ინთებოდა ბელის გამობრწყინვნელ. სულ უფრო იკლებს ქუჩაში გამვლელებმა, სადღაც გაეჩინარდნენ დალილი მეეტლეები თავიანთი ეტლებით. ბინთ ლამპები დიდ ორსართულიან სახლშიც, რომელიც დაჩრდილული ბაღით შემოვლებულ ელისაბედის ქუჩაზე იდგა.

ეს იყო ხალხმრავალი სახლი, რომელიც რაღაცით ორგემბანიან გემს წააგავდა. სწორედ ამ სახლის ქვედა სართულში ოროთახიანი ბინა ჰქონდა დაქირავებული ამიერკავკასიის რკინიგზის სამმართველოს მოსამსახურეს ალექსანდრე მეთოდეს ძე კალიუფინს. მალე მას შემდეგ, რაც კალიუფინს ცოლ-შვილი ადგილზე გაემგზავრა, ერთ-ერთ ოთახში დაბინავდა მაღალი ეისფერთვალა ახალგაზრდა, რომელიც მძიმედ დაამტვერდა უხეში ჩექმებით და ეცვა მუქი ფერის ხალათი. როგორც ჩანს, გარეგნულად ყველამ გადაწყვიტა, ალბათ მუშაო. ეს ჭაბუკი სიაკენოდ იქცეოდა. მიდიოდა გვიან ღამით, იღლიისქვეშ ამოჩრილი წიგნებით, ღამღამობით იყდა ფანჯრასთან, რომელზეც ლამპა ენთო.

ეშვი კიდევ უფრო გაძლიერდა მას შემდეგ, რაც ეზოში შემოგრდა ჩამრგალებული ქვაბქუდიანი, მუქსთვალიანი ბატონი. უფფრული ულაშების გამო მისი არამტკბყული სახე ასობით სხვა სახეს წააგავდა. მან გამოიკითხა, ვინ დაბინავდა კალიუფინთან, რა ჰქვია მას, სად მსახურობს, ვის ხვდება...

როგორც ჩანს, მეზობლების პასუხმა იგი ვერ დაკმაყოფილა.

მაგრამ იქ, სადაც ქვაბქუდიანი ბატონი მსახურობდა, ბევრი რამ იცოდნენ კალიუფინსა და მისი მდგმურის შესახებ. მათთვის ცნობილი იყო, რომ ალექსანდრე კალიუფინ დაიბადა ხარკოვში, რომ უნივერსიტეტის სტუდენტობის დროს დაამატებრივ და სამხედროსოლქო სასამართლოს გადწყვეტილების თანახმად „დამნაშავედ ცნეს არსებული წყობილების დამხობის განზრახვით შეთქმეულობის მოწყობაში“. სასჯელის მოხდის შემდეგ კალიუფინს ნება დართეს დასახლებულიყო თბილისში, სადაც იგი 1890 წელს ჩაირიცხა რკინიგზის სამმართველოს საბაჟო სამსახურის საქმეთა მწარმოებად.

ეანდარმებმა გამოარკვიეს, რომ კალიუფინთან დაბინავებული კაცი ყოფილა ნიჭნი ნოგაოროდის სამეებრო საამქროს მუშა, რომელიც მეტბეწედ მუშაობს მთავარ სარკინიგზო სახელოსნოებში, ორი-ერთელ ყოფილ ზენინშვილთა ეგზეკ მეშებთან, ადგილობრივი სსწავლებლების მოსწავლეებთან და ზოგიერთ ინტელიგენტებთან ურთიერთობაში.

მაგრამ ეანდარმებმა ბევრი რამ არ იცოდნენ. მთ არ იცოდნენ, რომ განსაკუთრებულმა პატიოსნებამ, ალალმართლობამ, ადამიანებისადმი ყურადღებიანმა დამოკიდებულებამ, ისტორიის, ლიტერატურის, ხელოვნებისა და ფილოსოფიის ზედმეწევნით ცოდნამ კალიუფინის მოუბოვა ყველა იმათი განსაკუთრებული სიმპათია, ვინც მას ახლო იცნობდა. მათ არც ის იცოდნენ, რომ ნიჭნინოგოროდელი მუშა, რომელიც რამდენიმე წლის შემდეგ მთელ ქვეყანაში გაითქვამს სახელს, გულმოკლეს ალექსანდრე მეთოდეს ძე კალიუფინს ნათელ სახეს და ყოველთვის გაიხსენებს მას გულნაბიჯდომი სიტყვებით: „ჩემი ძველი მეგობარი, საყვარელი ჩემი მასწავლებელი“, და სამუდამოდ დაამახსოვრდეს მისი მშვენიერი მუქი თაფლისფერი თვალების გამჭრიახი მზერა...

სეკტემბრის იმ წყნარ საღამოს დიდ სახლში, სადაც კალიუფინი ცხოვრობდა, თითქმის არავინ არ ფიქრობდა ჭაბუკზე, რომელსაც მუშის ხელები და მოაზროვნის მზერა ჰქონდა. ეკიდა კი ფანჯრასთან ოდა წვრილ გრეხილფეხებიან პატარა ლომბერის მაგიდასთან და წერდა სქელ ცალხაზიან ქაღალდზე. ბურუსებივით მრგვალი ასოები სტრიქონებად ლაგდებოდა. ალიოშა პეშკოვს გასაოცარი სიცხადით, ფოტოგრაფიული სიზუსტით თვალწინ უდგებოდა ზმანებანი, რომლებიც მის საოცარ მეხსიერებას შემოენახა. ბევრი რამ უნახავს ამ ჭაბუკს, უკან დარჩა ულიხარული ბავშვობის ძნელი წლები, ყეფმა ჭურჭლის მრეცხავის, ხატწერის ხელოსნოსნში საღებავების გამზადებლის, ხელზე მოსამსახურე ბიბის, მეფუნთუშის, ბოთლების მრეცხავის, მებაღის მძიმე იძულებითი მრომა; კბილებში ჩარტყმა და სილის გაწყვნა, ასე უხვად რომ იმეტებდა მასთვის უმოწყალო ბედი. მგი ადრე მიხვდა, რომ ყველანარი სამუშაოს შესრულება შეიძლება ხალისით, ნაღვლიანი, როგორთაც სიმღერა ან ლექსების თხზვა. ახალ-ახალ განსაცდელს აწყდებოდა იგი და საოცრად სურდა განშორებოდა „ამ სახიჩრებისა ცხოვრების საძაგლობას“, და იგი დიდხნობით მოგზაურობდა ვოლგისპირეთის ქალაქებში, დონისა და დნეპრის ველებში, ყირიმში, ისწრაფვოდა კავკასიაში, რომელსაც ყველა პოეტმა ხოტბა შეასხა.

მას გონებაში თვალწინ წარმოუდგებოდა ქვეყანის გზებზე შეხვედრილი სოციარი ადამიანები, ავთლდებოდა მათი სულის შემძრავი ბედი. ალიოშა პეშკოვის ადუშრეტელი ფანტაზიით შემკობილი ეს ადამიანები გადაიქცეოდნენ ხოლმე ღამაზ, ამაყ და მგზნებარე ადამიანებად, თამამად ოცნებობდნენ თავისუფლებაზე, შესწევდათ თავიანთი მისწრაფებებისთვის ბულად მებრძოლთა ჯადოსნური ძალა. თითოეულ მათხოვარში, საკოდავ მაწანწალაში, ყველა მაშვრალში პეშკოვი ადამიანს ეკრეტდა.

ალიოშა დაფიქრებული კვლავ თავს ბრიდა დაუთმავრებელ ფურცლებზე. სტრიქონებად ლაგდებოდნენ მრგვალი ასოები...

შემდეგ და შემდეგ უფრო გაუიოლდა წერა. უფრო სწრაფად სრიალებდა კალამი ქაღალდზე. ცოცხალივით იკეთებოდა მოხუცი ბრეენი ბიბის მაკარ ჩუდრას სახე, თითქოს ისმოდა მის ხრინწიანი, მაგრამ ამავე დროს მღეროდა ხმა, რომელიც ძველებურ თქმულებას ჰყვებოდა ახალგაზრდა ბამაკი ბიბის ლოიკო ზობარისა და ამაყი მზეთუნახავის ლეგენდა. ალიოშა პეშკოვ ამ ძლიერი ოფლიანი ბიბის ცხოვრობდნენ ხანგრძლივი ბედნიერებისა და ადამიანური ბედნიერებისა. ალიოშა პეშკოვმა კიდევ რამდენიმე სტრიქონი დაწერა და კალამი გადადო, მოქანცული გადაწყვეტილი სკამის ჭრიალა სახელურები, ფანჯრიდან გარიჟრაჟი აქერქნებოდა. მანათის მთიდან ოროსფერი მზე იწყვრებოდა. უმატრად გაიღო კარი. შემოვიდა კალიუფინი, ალეგსანდრ , დაადო თბილი ხელი მხარზე ჭაბუკს.

— ისევ მთელ ღამეს წერდი, ალიოშა? — შეეკითხა იგი თავისი რბილი, ხავერდოვანი ხმით.

— დიახ, ალექსანდრე მეთოდის ძე, მაგრამ ამჯერად ვფიქრობ, გამომივიდა...

კალიუფინი ყურადღებით უგდებდა ყურს სიტყვებს მუსიკას.

— მშვენიერია!—წამოიძახა მან.

— ეს უნდა დავბეჭდოთ! ხვალეი წიდეთ თქვენი მოთხრობა ცვეტნიცკისთან. იგი დაგეხმარებათ.

დაგრაგნილი ხელსაწერით ალეკსი პეშკოვი იდგა ეროვნის მოედანზე შენობის წინ, სადაც რედაქცია იყო მოთავსებული. იგი გაბეჭდულად ავიდა მეორე სართულზე, მოძებნა კლადიმერ დიმიტრის ძე ცვეტნიცკი. ჭაბუკი მას კარგად იცნობდა. შეხვედრია იმ რუს რევოლუციონერ ხალხოსანთა წრეში, რომლებიც თბილისში ცხოვრობდნენ ხანგრძლივი პატიმრობისა და გადასახლების შემდეგ და რომლებსაც პოლიცია მეთვალყურეობას უწევდა. მან იცოდა, რომ რუსული სტუდენტების მასწავლებელი ცვეტნიცკი გაბეჭდილი ოთხ მაკარ ჩუდრა, ფანჯრიდან გარიჟრაჟი აქერქნებოდა. მანათის მთიდან ოროსფერი მზე იწყვრებოდა. უმატრად გაიღო კარი. შემოვიდა კალიუფინი, ალეგსანდრ , დაადო თბილი ხელი მხარზე ჭაბუკს.

— ისევ მთელ ღამეს წერდი, ალიოშა? — შეეკითხა იგი თავისი რბილი, ხავერდოვანი ხმით.

— დიახ, ალექსანდრე მეთოდის ძე, მაგრამ ამჯერად ვფიქრობ, გამომივიდა...

კალიუფინი ყურადღებით უგდებდა ყურს სიტყვებს მუსიკას.

— მშვენიერია!—წამოიძახა მან.

— ეს უნდა დავბეჭდოთ! ხვალეი წიდეთ თქვენი მოთხრობა ცვეტნიცკისთან. იგი დაგეხმარებათ.

დაგრაგნილი ხელსაწერით ალეკსი პეშკოვი იდგა ეროვნის მოედანზე შენობის წინ, სადაც რედაქცია იყო მოთავსებული. იგი გაბეჭდულად ავიდა მეორე სართულზე, მოძებნა კლადიმერ დიმიტრის ძე ცვეტნიცკი. ჭაბუკი მას კარგად იცნობდა. შეხვედრია იმ რუს რევოლუციონერ ხალხოსანთა წრეში, რომლებიც თბილისში ცხოვრობდნენ ხანგრძლივი

მიჩუმდა მოხუცი ბიბის ხმა. ალიოშა პეშკოვმა კიდევ რამდენიმე სტრიქონი დაწერა და კალამი გადადო, მოქანცული გადაწყვეტილი სკამის ჭრიალა სახელურები, ფანჯრიდან გარიჟრაჟი აქერქნებოდა. მანათის მთიდან ოროსფერი მზე იწყვრებოდა. უმატრად გაიღო კარი. შემოვიდა კალიუფინი, ალეგსანდრ , დაადო თბილი ხელი მხარზე ჭაბუკს.

— ისევ მთელ ღამეს წერდი, ალიოშა? — შეეკითხა იგი თავისი რბილი, ხავერდოვანი ხმით.

— დიახ, ალექსანდრე მეთოდის ძე, მაგრამ ამჯერად ვფიქრობ, გამომივიდა...

კალიუფინი ყურადღებით უგდებდა ყურს სიტყვებს მუსიკას.

— მშვენიერია!—წამოიძახა მან.

— ეს უნდა დავბეჭდოთ! ხვალეი წიდეთ თქვენი მოთხრობა ცვეტნიცკისთან. იგი დაგეხმარებათ.

დაგრაგნილი ხელსაწერით ალეკსი პეშკოვი იდგა ეროვნის მოედანზე შენობის წინ, სადაც რედაქცია იყო მოთავსებული. იგი გაბეჭდულად ავიდა მეორე სართულზე, მოძებნა კლადიმერ დიმიტრის ძე ცვეტნიცკი. ჭაბუკი მას კარგად იცნობდა. შეხვედრია იმ რუს რევოლუციონერ ხალხოსანთა წრეში, რომლებიც თბილისში ცხოვრობდნენ ხანგრძლივი

საბჭოთა ჟურნალისტთა
ფედერაციის
ზურგზე
საბჭოთა

საკვლევისა და ახალი ამბების საინფორმაციო კორესპონდენტები გვაცნობებენ

ფაქტები მოვლენები

23 სექტემბერი

მდგომარეობა ლიბანში

ბეირუთი. ლიბანის პრემიერ-მინისტრმა შ. ვაზნამ დღეს ეროვნული გლოვა გამოაცხადა საბრაისა და შატილის პალესტინელ ლტოლვილთა ბანაკებში ისრაელი ინტერვენტების მიერ მოწყობილი სისხლიანი ხოცვა-ჟლეტის მსხვერპლთა ხსოვნის აღსანიშნავად, სადაც 36-საათიანი მასობრივი რბევის შედეგად დაფიქსირებულ 3300 მშვიდობიანი მეცხოვრები დაიღუპა. ბანაკებში სახლების ნანგრევებიდან სასწრაფო დახმარებისა და ლიბანელ ჯარისაკთა სპეციალურ რაზმებს უკვე მეოთხე დღეა ამოაქვთ დაღუპულთა გვამები.

როგორც ჩანს, ისრაელის მხედრიონი არ აპირებს დასავლეთ ბეირუთის დატოვებას, სადაც იგი მუხანათურად შეიჭრა, ყველა წინა მორიგების მიუხედავად. ოკუპანტები დაპყრობილ ქალაქში მაროდიორობენ, იკავებენ ლიბანის ოფიციალურ დაწესებულებებს და ძარცვავენ მათ. როგორც იუწყებიან, ისინი შეიჭრნენ ალეკრის სახალხო-დემოკრატიული რესპუბლიკის საელჩოს შენობაში და იქიდან ბევრი დოკუმენტი მოიპარეს. ოფიციალური ტელ-ავივი ცდილობს დაფაროს პალესტინელი და ლიბანელი ხალხების წინააღმდეგ თავიანთი სისხლიან დანაშაულობათა კვალი და უარყოფს მოთხოვნებს, რომ შეიქმნას კომისია საბრაისა და შატილაში ჩადენილ ბოროტმოქმედთა გამოსაძიებლად.

ტუნისი. აქ გაიმართა არაბული ქვეყნების საგარეო საქმეთა მინისტრების საგანგებო კონფერენცია, რომელიც მოიწვიეს პალესტინის განთავისუფლების ორგანიზაციის თხოვნით. მის მუშაობაში მონაწილეობდნენ მეტ წილ არაბულ სახელმწიფოთა მინისტრები, აგრეთვე პალესტინის განთავისუფლების ორგანიზაციის წარმომადგენელი.

შეხვედრის მონაწილეებმა წუთიერი დუმილით პატივი სცეს დასაღუპთ ბეირუთში ისრაელი დამპყრობლების . მიერ ჩადენილი ათასობით პალესტინელისა და ლიბანელის ხსოვნას.

სხდომის განხილას ლიბიის უმაღლესი სახალხო კომიტეტის საგარეო ურთიერთობის სახალხო ბიუროს მდივანმა აბდელ ათიობეიდმა შეერთებულ შტატებს ბრალად დასდო, რომ მისი სანქციით სიონისტებმა მოაწყვეს პალესტინელ ლტოლვილთა ბანაკებში ბარბაროსული ხოცვა-ჟლეტა.

ქართველი მეცნიერის აღიარება

საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, რუსთაველის სახელობის ქართული ლიტერატურის ისტორიის ინსტიტუტის დირექტორი ალექსანდრე ბარამიძე გახდა კორნელი კეკელიძის სახელობის პრემიის პირველი ლაურეატი. საუკეთესო სალიტერატურათმცოდნეო ნაშრომისათვის რუსბულოელის მეცნიერებათა აკადემიის პრეზიდიუმის მიერ დაწესებული ეს პრემია მხეოვან მეცნიერს მიენიჭა წიგნისათვის „ძველი ქართული ლიტერატურის პრობლემები“, რომელიც ორი წლის წინათ დასტამბა სახელმწიფო გამომცემლობა „საბჭოთა საქართველო“. პრემიირებე ლ ი წიგნი ალექსანდრე ბარამიძის რიგულ ნაწარმოებთა კრებულია, რომელშიც შეეიდა ძირითადად შოთა რუსთაველის პოემა „ვეფხისტყაოსანის“ პრობლემატიკისადმი მიძღვნილი უკანასკნელი წლების გამოკვლევები.

— ჩემი დაფეიწყარი მასწავლებლის სახელობის პრემიის მონიეზება დიდი პატივია, — უთხრა საქონფორმის კორესპონდენტს ალექსანდრე ბარამიძემ.

ეს სამეცნიერო ჯილდო მაკისრებს კიდევ უფრო პასუხსაგებ ამოცანას — ეროვნულად ვემსახურო საბჭოთა მეცნიერებას.

21 სექტემბერს თბილისში მუშაობა დაიწყო მღვიძე ქალაქების დაცვისა და რესტავრაციის მეთოდიკის პრობლემებისადმი მიძღვნილმა საერთაშორისო სიმპოზიუმმა. იგი მოაწყო ძეგლებისა და ღირსშესანიშნავი ადგილების საკითხთა საერთაშორისო საბჭოს საბჭოთა კომიტეტმა საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოსთან არსებული ისტორიის, კულტურისა და ბუნების ძეგლთა დაცვისა და გამოყენების მთავარ სამეცნიერო-საწარმოო სამმართველოსთან ერთად.

სიმპოზიუმის გახსნისას ძეგლებისა და ღირსშესანიშნავი ადგილების საკითხთა საერთაშორისო საბჭოს საბჭოთა კომიტეტის თავმჯდომარემ ბ. შვიდკოვსკიმ აღნიშნა, რომ საქართველო შემთხვევით როდია არჩეული მღვიმური კომპლექსების შესწავლისა და დაცვის პრობლემებზე მომუშავე მსოფლიოს წამყვანი სპეციალისტების წარმომადგენლობითი შეხვედრის“ ადგილად. აქ შემონახულია ელდოვანი ქალაქები და მონასტრები, მიუვალ კლდის მასივებში გამოკვეთილი კომპლექსებები და ანსამბლები, რომლებიც დღემდე გვაოცებს არა მარტო მასშტაბურობით, ხუროთმოძღვრული აზროვნების სიფაფიზითაც, უეჭველ ოსტატთა მაღალი გემოვნებით, რომლებმაც ჯერ კიდევ კაცობრობის ცივილიზაციის გარიჟრაჟზე დაამტკიცეს, რაოდენ ამოუწურავია ადამიანის შესაძლებლობანი.

ღვიძე ქალაქებს ყველაზე აღრეული ისტორია აქვთ, რამეთუ ადამიანი პირველად ეზიარა ქალაქთმშენებლობას და დაგვიტოვა კლდეზე გამოსახული შედევრები. მღვიძე ქალაქებმა, ადამიანთან ერთად, ბანელეს შუა საუკუნეები და მეოცე საუკუნეში შემოვიდნენ როგორც ისტორიის ძეგლები. სამწუხაროდ, მღვიმოვანი ნაგებობანი მთელ მსოფლიოში ჯერ კიდევ საკმარისად არ არის შესწავლილი. ამას ვერ ვიტყვით საქართველოზე, სადაც სპეციალისტთა დიდი ჯგუფი არა მარტო აქტიურად სწავლობს მათ, არამედ შემოშავებულია კიდეც ასეთი კომპლექსების დაცვისა და რესტავრაციის მეტად საგულისხმო მეთოდები.

ორატორი საბჭოთა მთავრობის სახელით გულთბილად მიესალმა საქართველოში ჩამოსულ სტუმრებს — გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის, ბულგარეთის, უნგრეთის, რუმინეთის, საფრანგეთის, იტალიის, პორტუგალიის, ამერიკის შეერთებული შტატების, თურქეთის, ლუქსემბურგის თვალსაჩინო მეცნიერებს და მადლობა მოახსენა რესპუბლიკის ხელმძღვანელობას საქართველოში საერთაშორისო სიმპოზიუმის გამართვის შესაძლებლობისთვის და გამოთქვა რწმენა, რომ მისი შედეგები ფრიად სასარგებლო იქნება.

საქართველოს მთავრობის სახელით სიმპოზიუმის მონაწილეებს გულთბილად მიესალმა საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილე, სიმპოზიუმის საორგანიზაციო კომიტეტის თავმჯდომარე ო. ე. ჩერქეზიანი და ნაყოფიერი მუშაობა უსურვა მათ.

—ამ ბოლო დროს,—აღნიშნა ო. ე. ჩერქეზიამ, — მთელ მსოფლიოში იგრძნობა ცხოველი ინტერესი ისტორიისა და კულტურის ძეგლებისადმი. ჩვენს ქვეყანაში ზრუნვა ხალხის სულიერ ღირებულებათა დაცვისათვის სახელმწიფო პოლიტიკად არის გამოცხადებული. 1977 წელს ჩვენი ქვეყნის კონსტიტუციასა და საბჭოთა რესპუბლიკების კონსტიტუციებში შეტანილია სპეციალური მუხლები, გამოიცა კანონი „ისტორიისა და კულტურის ძეგლთა დაცვისა და გამოყენების შესახებ“. ამ ღონისძიებათა შედეგი გახდა ის, რომ საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოსთან შეიქმნა ისტორიის, კულტურისა და ბუნების ძეგლთა დაცვისა და გამოყენების სპეციალური სამმართველო.

სიმპოზიუმის მონაწილეებს მიმართეს ძეგლებისა და ღირსშესანიშნავი ადგილების საკითხთა საერთაშორისო საბჭოს პრეზიდენტმა, ფრანგმა „პროფესორმა მიშელ პარანმა და იუნესკოს კულტურული მემკვიდრეობის ძეგლთა რესტავრაციის საკითხთა საერთაშორისო ცენტრის ხელმძღვანელმა სეკატ ერდერმა (რომი). მათ მოუწოდეს მღვიძოვან ნაგებობათა პრობლემებზე მომუშავე მეცნიერებს გაეართიანონ მეცადინეობა, რათა გადაარჩინონ „საქართველოს ძირითადი კლდოვანი ანსამბლები და მათი შენარჩუნების მეთოდიკა“ სიმპოზიუმზე გაკეთდა საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოსთან არსებული ისტორიის, კულტურისა და ბუნების ძეგლთა დაცვისა და გამოყენების მთავარი სამეცნიერო-საწარმოო სამმართველოს უფროსმა პროფესორმა ე. ციციშვილმა.

სიმპოზიუმის მონაწილეებმა მოისმინეს მოხსენებანი: „ყირიმის მღვიმე ქალაქები“, „მღვიმოვანი კომპლექსის ვარძიის დაცვა და რესტავრაცია“, „უფლისციხისა და ვარძიის მღვიმოვანი ძეგლების ზედაპირული ნგრევის მიზეზები და მათი ხანგრძლივობის გადიდების შესაძლებლობანი“, „ბუღაგარეთის იანგოოსა და ჩერქეზის მღვიმე ეკლესიების ფრესკების რესტავრაციის ტექნიკა და მასალები“, „შეკა ბაიის მღვიმოვანი არქიტექტურის კონსერვაციის პრობლემებისათვის“ და სხვ.

სიმპოზიუმის გახსნას დაესწრნენ ფოტოგამოფენა, რომელიც ფართოდ ასახავს საქართველოს კლდოვან ანსამბლებს.

სიმპოზიუმის მუშაობაში ოთხ დღეს მონაწილეობს საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის კულტურის განყოფილების გამგე ნ. ჯანბერიძე.

ამ ორი დღის განმავლობაში სიმპოზიუმის მონაწილენი იმუშავებენ უშუალოდ ვარძიისა და უფლისციხის მღვიმოვან კომპლექსებში, დაათვალიერებენ მცხეთის, ბორჯომის, გორის ღირსშესანიშნაობებს, შემდეგ კი ერეკვნის გაემგზავრებიან.

(საქონფორმი).

სურათზე: კომუნისტური პარტიისა და საბჭოთა სახელმწიფოს ხელმძღვანელები საბაჭოო ყარაულში.
საკდეს-საქინფორმის ტელეფოტო.

მისი ნათელი სახე

უაღრესად სამწუხარო და გულსატკენია გამოჩენილი მხედართმთავრისა და შესანიშნავი კომუნისტი მოქალაქის, საბჭოთა კავშირის მარშლის ივანე ბაგრამიანის გარდაცვალება.

დიდად საყვარელი, მომხიბლავი. მეთაური და აღმზრდელი იყო მარშალი ივანე ბაგრამიანი. სამშობლოსათვის ცხარე ბრძოლების ქარცეცხლში გამოწრთობილი და აღზრდილი სარდალი, ჩინებული მეგობარი და მზრუნველი ხელმძღვანელი გახლდათ. ეს ყველაზე უფრო მისმა უშუალო თანამებრძოლებმა და ხელქვეითებმა ვიცით და ამიტომ არის, რომ დღეს ასე გულდაწყვეტილი ვემშვიდობებით ამ სახელოვან ადამიანს.

ჯერ კიდევ ადოლესცენტურ ასაკში, ოცდაერთ წლისა, ბაგრამიანი ჩაეწერა ბოლშევიკურ პარტიაში. ეს ნაბიჯი, ეს ფიქრი, ეს ოცნება ბოლამდე ერწმუნა ამ ადამიანს. ეს ერთგულება, ეს ერთგულება, ეს ერთგულება ... ეს ერთგულება ... ეს ... ეს ... ეს

თეატრალური პრემიერები

ქუთაისის ოპერისა და ბალეტის თეატრში გაიხსნა ახალი სეზონი. რეპერტუარში ზაქარია ფალიაშვილის ოპერა „დაისი“. დგას ალექსანდრე ბალანჩივარი, პუშინის ოპერა „ტოსკა“, დავით თორაძის ოპერა „ჩრდილოეთის პატარძალი“, რომელიც ეძღვნება ხეორგიევსკის ტრაგედიის 200 წლისთავს და სხვა სპექტაკლები.

თეატრის ფასდ დადგმებს შორისაა ვ. ალექსაშვილის ბალეტი „ხევისბერი“ სპექტაკლი დადგა რეჟისორ-ალეკო ალექსიძის ინიციატივით. ალეკო ალექსიძეს ეკუთვნის ბალეტის ლიბრეტოს ავტორობა